

ling, at de fremdeles ville staae i fuldkommen Samklang med vor frie Forfatning og vor hele politiske Udvikling, og at de endvidere ikke i Virkeligheden ville medføre nogensomhelst Fare for den jordbrugende og bosiddende Middelclasses frie og uafhængige Bestaaen, en Frygt, som vistnok har havt betydelig Indflydelse paa det andet Things Afstemning. Forhandlingerne idag ville nu derhos endelig vise mig, hvorledes dette Thing agter at stille sig til Sagen. — Hvad jeg her nærmest har at holde mig til, er jo for Diebliffet Udvalgets Betænkning og de yderligere Motiveringer, som af tvende ærede Landsthingsmænd ere blevne fremførte for det af Udvalgets Fleertal og for det af Udvalgets Mindretal stillede Forslag til en motiveret Dagsorden. Det tredie, ligeledes af et Mindretal stillede Forslag om at fremme Lovforslagets videre Behandling samt de dertil stillede Endringsforslag foreligge jo for Diebliffet ikke til Forhandling, og jeg troer derhos ogsaa ved en eventuel senere Forhandling om dette Spørgsmaal at ville kunne forholde mig ligesaa passiv her, som jeg i det Hele taget har forholdt mig ved Lovforslagets Behandling i det andet Thing, idet de til samme stillede Endringsforslag jo slet ikke sigte til at komme ind paa den Vej, som Regjeringen har forlangt, at man skal staae ind paa. — Derjom et af de tvende Forslag til en Dagsorden, som foreligge til Forhandling, bliver vedtaget, saa vil der jo ganske vist ikke for Regjeringen opnaaes det, som den har ønsket, nemlig en Udtalelse fra den samlede Rigsdag om, hvorledes den betragter Spørgsmaalet, idet der vil komme een Udtalelse fra Landstthinget, og der allerede ved Afstemningen over og Vedtagelsen af Lovforslaget i det andet Thing foreligger en anden Udtalelse derfra. En fælles Udtalelse vil det jo rimeligviis ikke lykkes for Regjeringen at faae. Men jeg maa naturligviis alligevel her yttre mig om de foreliggende Forslag til Dagsordener.

Efter Alt, hvad jeg har tilladt mig at fremføre om Regjeringens tidligere Stilling til Sagen, vil det staae klart for Things ærede Medlemmer, hvilken af de tvende Dagsordener der staaer Regjeringens Anskuelse nærmest.

Det er selsølgelig Mindretallets. Det vil ogsaa være klart for de ærede Medlemmer, hvilke Overensstemmelser og Uoverensstemmelser der er imellem de enkelte Punkter, som indeholdes i Forslaget til denne Dagsorden, og saa det af Regjeringen ved Sagens 1ste Behandling i Folkethinget opstillede Program, og jeg troer ikke, at jeg behøver nu at dvæle nærmere ved disse enkelte Punkter, idet jeg ikke anseer dem for, indeholdte i en Dagsorden, at have en saadan Betydning, som de vilde have, naar de forelaae i et Lovforslag, der behandlede her i Thinget. Hvad jeg har at holde mig til, er Tendentzen i Dagsordenerne, og i saa Henseende vil det være klart for ærede Medlemmer, at Aanden og Grundtanken i Mindretallets Dagsorden er den samme, som ligger til Grund for Regjeringens Anskuelse om, hvad der ved denne Leilighed bør gøres. Jeg skal under disse Omstændigheder ikke paa dette Stadium komme ind paa nærmere at berøre de Endringsforslag, som af et æret Medlem af Mindretallet ere stillede til den saaledes foreslaaede Dagsorden. Jeg kan i det Væsentlige slutte mig til Mindretallets Dagsorden, ligesom jeg ogsaa i Hovedsagen kan være enig med Mindretallet i dens Betragtning af den af Fleertallet foreslaaede Dagsorden. Fleertallets Dagsorden indeholder tre Indstillingspunkter. Jeg troer, jeg gjør rigtigst i at behandle samlet det første og det sidste af disse Indstillingspunkter, idet der synes mig at være en nær Forbindelse imellem disse tvende Indstillinger. — I den første Indstilling foreslaaes, at Landstthinget skal erklære, at det maa ansee det for et vigtigt Formaal for Lovgivningsmagten at stræbe hen til at fremme Fæstegodsets Overgang til Selveiendom ved en ubstrakt Anvendelse af saadanne hensigtsmæssige Midler, som ikke krænke de Privates Eiendomsret. Paa en vis Maade falder denne Indstilling sammen med Mindretallets Indstilling og ligeledes med Regjeringens Anskuelse. Den indeholder den samme Indrømmelse af Lovgivningsmagtens Ret ligeoverfor Fæstegodset; men denne er dog ganske vist ikke saa tydelig udtalt her, som den er udtalt af det ærede Mindretal og af Regjeringen. Den første Indstilling faaer egentlig først sin fulde Betydning,